

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

MIRCEA
CĂRTĂRESCU

nu striga niciodată ajutor

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

- nu striga niciodată ajutor 5
înainte scriam cu ochii arzând 7
când eram tânăr 8
am un câine cusut 9
nu mai sper 10
câte boabe de apă 11
o geană 13
impermanență 14
viața e 15
sunt singurul care-a venit 16
să nu te temi de moarte 17
dacă-mi dai o palmă 18
pisica mea oarbă 19
fetița oierului 20
îmi amintesc exact clipa asta 21
de multe ori mă gândesc 22
un atac de panică 23
posedat 24
nu știu ce-ai vrut cu mine 26
lupul care te sfâșie 27
nu mă iubește 28
obidit 30
după ploaie 31
viața 32
singur ca un câine 33
tristetea 34
să nu trăiești mai mult decât tine însuși 35
voi zace cândva, nu prea târziu 36
ea spune 37

trăiesc	39
bietele animale	40
un gândac cu antene caraghios de lungi	41
femeia cu care împart așternutul	42
nimic	43
sunt la pământ	44
mi-e foarte greu acum	45
lumea nu-i un loc	46
știu	47
descărnez	48
stropul de apă	49
nu vei uita niciodată	50
când iubești și ești iubit	51
mi s-a terminat și cafeaua	53
când toți	55
cavaler al tristei	56
vecina	57
tu	59
nu-mi mai aștept decât propria moarte	60
lumea mea	62
până nu se termină	63
chiar și dacă totul	64
e ora cinci seara	66
mă doare	68
ții minte când mai puteam râde	69
un fel de viespe	70
fiecare moare singur	71
tristețea nu mi s-a dus	72
m-am născut	73
numai așa	74
nu te-nvață nimeni cum să mori	76
cititorule	77
trei maci	78
singurătatea	79
mierla care-mi ciugulește	80
mă simt adesea	81
am	83

mâini înnegrite de cangrenă	85
prea mult	86
totul e zdrobit în mine	88
când mă doare foarte rău inima	89
zâmbesc strâmb	90
bine că nu mi-am dus	91
vino o clipă	92
respiri?	94
în dormitorul meu	95
înainte de-a trăi încă	96
dacă unii urăsc	97
fiindcă e ultima zi	99
în sicriu	101
în curte	102
mărunte și-ntortochete și violete	103
vino	104
cu slabele mele puteri	105
nu mai am pentru ce trăi	106
sunt îngrijorat și	107
am ajuns la ceas greu	108
poate n-au să mă-ngroape	109
încă nu s-a terminat	110
câteodată-i mai bine	111
ziua	112
singurătate	113
după ce pasta de dinți se golește	114
fiindcă dorm doar pe burtă	115
copacul ăsta are	117
apăsam cu degetele	118
am fost foarte iubit	119
nu știu cum să mă-ntorc	120
ca să simt realitatea	121
n-am cruce de piatră	122
nu vreau să mai fiu pe lume	123

nu striga niciodată ajutor
n-o să te audă nimeni
pentru că nu există nimeni
în jurul tău

înghite-ți strigătul
rabdă
îndură

trage-ți palme, trage-ți pumni
taie-te pe brațe
dă-te cu capul de pereți

dar nu striga ajutor
îți pierzi vremea

nu aștepta nimic de la nimeni
cel mai puțin de la tine

să nu crezi în minuni
minune e că mai respiri

când te doare prea rău
când te răzbește
fugi afară
agață-te de oameni

ei or să-și șteargă-n părul tău
noroii de pe bocanci
sperma
sângele

Libris .RO

Respect pentru oameni si cărți

așa îți va trece mai ușor
timpul

dar să nu strigi ajutor
fiindcă nu e nimeni
în jurul tău
să te-audă

Înainte scriam cu ochii arzând
acum scriu cu genele ude

totul se vede altfel acum
de la celălalt capăt al vieții

nu mai vreau, nu mai știu, nu mai pot
să scriu
vreau doar să țip și să plâng

știu că plângând
nu fac pe nimeni să plângă
de mila mea
de grija mea

nu scriu pentru mine
nici pentru tine
nici pentru sine

cel mai puțin scriu
pentru sine

Înainte scriam cu ochii arzând
acum scriu cu genele ude

când eram tânăr
scriam poeme nesfârșite
aveam timp de asta
timp cât vezi cu ochii

acum vreau să-ți mai spun doar atât
fugi
fugi dracului
scape cine poate

o, ce poeme lungi scriam
când eram tânăr
și ce scrisori lungi
din ținuturi îndepărtate

ce liste lungi cu femei
îmi făceam
ce mult scriam în jurnale

și ce mult citeam, și ce mult priveam cerul
și cum mă gândeam
la anii mei din urmă
ca la niște ani din urmă

dar acum îți spun doar atât
cu ultima mea suflare

fugi dracului
scape cine poate

am un câine cusut
în pielea mea
îl simt cum se zbate acolo
cum rupe pe dinăuntru

cum mușcă
sfâșie
hărtănește

așa cum o femeie
poartă în burtă un prunc
am și eu câinele
cusut în pielea mea

ce-aș fi fără el?
ce-aș fi fără jalea mea?

acum și-a-ntins limba
prin măduva spinării mele
și-mi linge creierul

acum și-a-mpins capul
în țeasta mea
și se uită prin ochii mei

ce m-aș face fără tine
durerea mea?

nu mai sper
nu mai cred
nu mai vreau

nu mai vreau
nu mai vreau

desfă pumnul
lasă-mă să fug

sau strânge-l tare
să se termine odată

nu mai vreau
nu mai vreau

nu mai sper
nu mai cred

cu o forță năprasnică
zdrobește-mi craniul
în care m-am ghemuit
de groaza ta

pumn nemilos

nu mai sper
nu mai vreau
nu mai cred

nu mai pot

câte boabe de apă
sunt într-o ploaie?
nu se pot număra
fiindcă se sparg în altele
și altele

câte gânduri și câte imagini
strângi într-o viață?
destule ca să plângi
în viețile viitoare

câte nopți
câte zile
câte veacuri
câtă frunză
câtă iarbă

de cât noroc trebuie să ai parte
ca să termini, ca să termini odată?
pe câte mașini plouă noaptea asta?
pe câte degete
pe câte gene
pe câte buze?

dau drumul la televizor
ca să nu văd nimic
mă gândesc intens
ca să nu-nțeleg nimic

pisica oarbă vine încet
se suie-n poala mea
o mângâi

Libris .RO
e-atâta ușurare
să am cu cine asculta
ploaia
Respect pentru oameni și cărți